

Nerostitele

Maresalmusca

Nuuu, nu le vom mai rosti,
cuvintele din jurăminte transpiră propria teamă
înghețând în hăul urechilor,
murind izbindu-se oarbe între ele,
pentru ca apoi să le naștem,
pentru ca apoi să le renaștem
încercând să ne renaștem.
Eu mi-am cusut gura cu un fir
din părul tău, de teamă să nu îți jur ceva.
De-ai să mă ții de mână, s-o simți
zvâcnind de cuvinte,
am să merg cu tine
până acolo unde se termină poezia.